

(ד) העתק של אותה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו או בחתימתו הרשמיות של הפקיד שבידו נמצא משמרה הרשמי של התעודה; או

(ה) העתק של אותה תעודה, המאושר בחותמתו הרשמית של הגוף הרשמי (לרבות רשות מקומית), בית-המשפט, בית-הדין או המחלקה שבידם נמצא משמרה הרשמי של אותה תעודה; או

(ו) העתק של אותה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו או בחתימתו הרשמיות של מיניסטר מדינה, או פקיד אחר בדרגה שוות-ערך, או של פקיד בן אותה דרגה ומחזיק באותה משרה, שתנחנה את דעת בית-המשפט בדבר מהימנותו של האישור; או

(ז) העתק של אותה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו הרשמית של גוף רשמי (לרבות רשות מקומית); בית-משפט, בית-דין או מחלקה, אם — בהתחשב עם טיב התעודה הציבורית, והגוף, בית-המשפט, בית-הדין או המחלקה הנוגעים בדבר — תנחו דעתו של בית-המשפט בדבר מהימנותו של האישור.

חלק ו' — שונות.

הנחה בדבר
תעודות כנות
עשרים שנה.

24. מקום שתוראה תעודה כל-שהיא — שמיומר בה או הוכח בה כי היא לא פחות מבת עשרים שנה — אשר הוצאה ממשרד כל-שהוא, שבית-המשפט חושב אותו לנאות במקרה המיוחד, רשאי בית-המשפט להניח כי החתימה וכל חלק אחר של תעודה כזאת, שבהם מיומר כי הם בכתב-ידו של אדם מיוחד כל-שהוא, הינם בכתב-ידו של האדם ההוא, ובמקרה של תעודה שנערכה ונחתמה או שיש עליה חתימת עדים — כי ערך וחתם אותה כהלכה והעיד עליה בחתימתו כהלכה האדם, שבו מיומר כי ערכה וחתמה או חתם עליה כעד.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

14 במארס, 1947.

פקודת הנהלת כפרים (תיקון).

מס' 4 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הנהלת הכפרים, 1944.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הנהלת הכפרים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הנהלת הכפרים, 1944, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
מס' 28 לש' 1944.

2. התנאי לסעיף 8 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיימחק ממנו הביטוי „לגבי קרקעות, שהן קניינה של ממשלת פלשתינה (א"י)“, המצוי בו.